

55. заседание

Вторникъ, 1 мартъ 1927 година.

(Открыто отъ председателя А. Ц. Цанковъ, въ 16 ч. 30 м.)

Председательтъ: (Звъни) Обявявамъ заседанието за открыто.

(Отъ заседанието сѫ отсѫтствували следнитъ народни представители: Еминъ Агушевъ, Афузъ Садъкъ Алиевъ, Иванъ Ангеловъ, Йорданъ Ангеловъ, Хюсни Аптуловъ, Христо Баевъ, Никола Балтовъ, д-ръ Добри Беровъ, Константинъ Бозвелевъ, Стефанъ Бояджиевъ, Григоръ Василевъ, Борисъ Волевъ, Ангелъ Вълчевъ, Додю Георгиевъ, д-ръ Борисъ Геровъ, Димитъръ Георгиевъ Голевъ, Иванъ Горбановъ, Асенъ Господиновъ, Стефанъ Гочевъ, Рангелъ Гургутски, д-ръ Хаймъ Исаковъ, Владимиръ Дамяновъ, Цанко Деликоцевъ, Минчо Диляновъ, Паракшевъ Димитровъ, Тодоръ Димитровъ, Петко Дичевъ, Василь Домузчиевъ, Михаилъ Донсузовъ, Георги Дончевъ, д-ръ Цвѣтанъ Дяковъ, Георги Живковъ, Пани Ивановъ, Димо Казасовъ, Левъ Кацковъ, Михаилъ Моневъ Колевъ, Георги Косовски, Кънчо Кънчевъ, Тодоръ Маждраковъ, Димитъръ Мангъровъ, Михо Марковъ, Никола Марковъ, Йосифъ Марулеевъ, д-ръ Кънчо Милановъ, Александъръ Милковски, Атанасъ Минковъ, Петъръ Миновъ, Христо Мирски, Генко Митовъ, Христо Михайловъ, Димитъръ Мишайковъ, Янаки Молловъ, Стойчо Мошановъ, Лачо Илевъ Недѣлковъ, Димитъръ Нейковъ, Адамъ Нейчевъ, Вълю Николовъ, Атанасъ Новоселски, Тодоръ Панайотовъ, Василь Парасковъ, Кръстю Пастуховъ, Николай Петрини, Койчо Петровъ, Александъръ Пиронковъ, Георги Поповъ, Господинъ Проdanовъ, Цвѣтанъ Пупешковъ, Ганчо Велевъ Пѣевъ, Никола Пѣдаревъ, Григоръ Реджовъ, Йосифъ Робевъ, Янко Сакъзовъ, Йорданъ Славовъ, Никола Сребърниковъ, Петко Стайновъ, Петъръ Стефановъ, Иванъ Стойчевъ, Пенду Стойчевъ, Господинъ Терзиевъ, Иванъ Терзиевъ, Димитъръ Тодоровъ, Недѣлко Топаловъ, Петко Търпановъ, Никола Хаджиевъ, Методи Храновъ, Хараламбъ Христовъ, Иванъ Черневъ, Христо Черневъ, Георги Чернооковъ, Стевъ Чолаковъ, Димитъръ Яневъ и Василъ Янковъ)

Разрешенъ е отпусъкъ на следнитъ представители:

На г. Георги Нешковъ — 1 день;
На г. Михаилъ Донсузовъ — 1 день;
На г. Кънчо Кънчевъ — 2 дни;
На г. Атанасъ Маджаровъ — 1 день;
На г. Йосифъ Робевъ — 10 дни;
На г. Димитъръ Яневъ — 1 день;
На г. Иванъ Терзиевъ — 1 день;
На г. Генко Митовъ — 2 дни;
На г. д-ръ Борисъ Геровъ — 4 дни;
На г. Георги Живковъ — 3 дни;
На г. Петко Найденовъ — 4 дни и
На г. Йорданъ Гроздановъ — 2 дни.

Следва да се разреши отпусъкъ отъ Народното събрание на следнитъ г. г. народни представители:

На г. Христофоръ Сомовъ — 1 день и
На г. Христо Баевъ — 4 дни.

Които сѫ съгласни да имъ се разреши исканиятъ отпусъкъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Въ бюрото е постъпило едно питане отъ народния представител г. Стоянъ Костурковъ до г. министра на вѫтрешните работи, съ което питане г. Костурковъ се оплаква отъ незаконни действия на полицията въ Казанлъкъ срещу гражданина Андрей Овчаровъ.

Питането ще бѫде изпратено на г. министра на вѫтрешните работи, за да отговори.

Минавамъ къмъ първа точка отъ дневния редъ: трето четене законопроекта за общинските стопански предприятия.

Моля г. докладчика да го докладва.

Докладчикъ П. Палиевъ (д. сг): (Прочита законопроекта изѣло, заедно съ поправкитѣ и прибавкитѣ, приети на второ четене)

Председательтъ: Които приематъ на трето четене законопроекта за общинските стопански предприятия, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема. (Вж. прил. Т. II, № 35)

Минавамъ къмъ втора точка отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за измѣнение и допълнение, на закона за съкрашаване на формалноститѣ за разходитѣ, извършени презъ време на войнитѣ.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

ЗАКОНЪ*

за измѣнение и допълнение на закона за съкрашаване формалноститѣ за разходитѣ извършени презъ време на войнитѣ.

Председательтъ: Които приематъ прочетеното заглавие, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 1 — вж. прил. Т. I, № 47)

Председательтъ: Които приематъ § 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 2 — вж. прил. Т. I, № 47)

Председательтъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 3 — вж. прил. Т. I, № 47)

Председательтъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 4 — вж. прил. Т. I, № 47)

Председательтъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 5 — вж. прил. Т. I, № 47)

Председательтъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 6 — вж. прил. Т. I, № 47)

Председательтъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 7 — вж. прил. Т. I, № 47)

* За текста на законопроекта, принятъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 47

Председателът: Които приематъ § 7, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 8 — вж. прил. Т. I, № 47)

Председателът: Които приематъ § 8, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 9 — вж. прил. Т. I, № 47)

Председателът: Които приематъ § 9, моля да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 10 — вж. прил. Т. I, № 47)

Председателът: Които приематъ § 10, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете § 11 — вж. прил. Т. I, № 47)

Председателът: Които приематъ § 11, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Пристигваме къмъ третата точка отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за народните читалища.

Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

**„ЗАКОНЪ*
за народните читалища.“**

Председателът: Които приематъ прочетеното заглавие, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„I. Общи положения.“

Председателът: Които приематъ глава I, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 1. Народните читалища въ страната се намиратъ подъ върховния надзоръ на Министерството на народното просвещение.

Тоя надзоръ министерството упражнява чрезъ своите контролни органи.“

Председателът: Които приематъ чл. 1, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 2. Заселице (градъ или село) съ население до 10.000 души може да има само едно народно читалище. Въ по-голѣмите заселища, по решение на мястния общински съветъ, съвместно съ училищното настоятелство, одобрено отъ Министерството на народното просвещение, могатъ да се откриватъ квартални читалища, като клонове отъ централното.

Кварталните читалища се управляватъ отдельно, обаче тъ получаватъ отъ приходите на читалищния фондъ при централното читалище, добити отъ източниците по букви а, б, в на чл. 9 отъ настоящия законъ, принадлежащи имъ съчасть, поддълени пропорционално съ броя на платилите вноса си членове.

Кварталните и други читалища, открити безъ утвърдено решение, не се ползватъ отъ облагатъ на този законъ, но и тъ се намиратъ подъ върховния надзоръ на Министерството на народното просвещение.“

Председателът: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 3. За обажддане на мероприятия по читалищното дѣло въ Царството при Министерството на народното просвещение се урежда читалищенъ съветъ.“

* За текста на законопроекта, принятъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 4.

Читалищниятъ съветъ се състои:

а) отъ главния секретаръ, председателъ на учебния комитетъ, началиците на отдѣленията за висши и срѣдни училища, за основните училища, за културните учреждения и фондовете и заведуващия училищните имоти при министерството, директора на Народната библиотека — по право;

б) отъ компетентни по библиотечното и читалищно дѣло лица — назначени отъ министра;

в) отъ по единъ представителъ на окрѫжните читалищни съюзи;

г) отъ трима представители на върховния читалищенъ съюзъ, посочени отъ последния;

д) отъ единъ представителъ на кооперациите, посоченъ отъ висшата кооперативна съветъ въ България.

Мандатът на изборните и назначени членове на съвета трае четири години.

Председателъ на читалищния съветъ е министъръ или, въ негово отсутствие отъ заседанията на съвета, главниятъ секретаръ.

Читалищниятъ съветъ се свиква най-малко веднажъ въ годината по разпореждане отъ министра на народното просвещение.“

Председателът: Които приематъ чл. 3, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„II. Цель.“

Председателът: Които приематъ глава II, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 4. Целта на народните читалища е да буди у гражданините интерес къмъ четене и да способствува за тѣхното научно, нравствено и естетично развитие. Тъ сѫ срѣдица на духовенъ животъ, които целятъ: да разширятъ и закрепятъ придобитата въ училищата грамотностъ, да приобщатъ читалищните членове и гражданите изобщо съ придобивките на духовната и материална култура и да подпомагатъ стопанските и културни сдружения въ населеното място.“

Председателът: Които приематъ чл. 4, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„III. Средства.“

Председателът: Които приематъ прочетеното заглавие, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 5. За постигане на своята цель всѣко народно читалище урежда и поддържа общедостъпна бесплатна читалня и библиотека.

Осъществява това за постигане на целта си народните читалища си служатъ съ:

а) публични сказки, устройвани въ празнични или не-дѣлни дни или вечерно време, както и общедостъпни народни четения;

б) литературно-музикални вечеринки и утра съ подходящи за целта на читалището програми;

в) обществени забави по голѣми народни празници;

г) театрални представления;

д) кино-театри и др.“

Председателът: Които приематъ чл. 5, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„IV. Управление.“

Председателът: Които приематъ прочетеното заглавие, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 6. Всѣко народно читалище е юридическа личность и се управлява по уставъ, принесъ отъ членовете му и утвърденъ отъ Министерството на народното просвещение.“

Председателът: Които приематъ чл. 6, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 7. Текущиятъ дѣла на читалището се водятъ отъ настоятелство, избрано отъ общото събрание на читалищните членове; то назначава длъжностните лица на читалището.

Библиотекарите, които получават заплата, сѫ длъжни найн-късно въ срокъ отъ две години да свършат иѣкой отъ специалните библиотекарски курсове, учредени отъ Върховния читалищенъ съюзъ въ съгласие съ Министерството на народното просвѣщение.“

Председателът: Които приематъ чл. 7, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„V. Издражка.“

Председателът: Които приематъ прочетеното заглавие, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 8. За да се осигури издръжката на народните читалища, всѣко заселище е длъжно да си основе читалищенъ фондъ. Читалищните фондове се състоятъ отъ всички имоти и капитали, които читалището притежава.“

Председателът: Които приематъ чл. 8, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 9. Читалищниятъ фондъ се образува:
а) отъ части отъ закрѣглените общински мери, които общините биха опредѣли за читалищенъ фондъ;
б) отъ по 50 декара земя, които Главната дирекция за трудовите земедѣлски стопанства е длъжна да отдѣли отъ земите на държавния земленъ фондъ за трудови земедѣлски стопанства за всѣко заселище, въ землището на което разполага съ такива земи.

Забележка. Читалищните имоти въ заселища, кѫдето има квартални читалища се управляватъ отъ народното централно читалище.

в) отъ 5% отъ приходите на училищните недвижими имоти, които всѣко училищно настоятелство е длъжно да отдѣли за фонда на мѣстното читалище;

г) отъ членски вноски на членовете на читалището;

д) отъ чистите приходи отъ театралните представления, кино-театрите, градски и други увеселения, забави, вечеришки и утра, които читалищата уреждатъ и отъ наеми за събрания;

е) отъ суми, вписвани въ бюджетите на окрѫжията и общините и помощи отъ „Фондъ народни читалища“ (чл. 13), отъ дарения, завещания и други случаини приходи.“

Председателът: Които приематъ чл. 9, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 10. Читалищните фондове не подлежатъ на отчуждаване за дългове къмъ когото и да било. Тѣ, както и приходите имъ, не подлежатъ на облагане съ данъкъ и такси.“

Председателът: Които приематъ чл. 10, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 11. Приходитъ на читалищния фондъ отъ източниците, посочени въ точки а, б, в на чл. 9 задължително се изразходватъ така: 50% за купуване книги, списания, вестници и др. по списъкъ, изработенъ отъ Министерството на народното просвѣщение или Върховния читалищенъ съюзъ, одобренъ отъ Министерството на народното просвѣщение; 30% се капитализиратъ за „фондъ постройка читалищни здания, и 20% за посрѣдане текущи читалищни нужди.“

Приходитъ отъ останалите източници на фонда се изразходватъ по решение на общото събрание, съгласно бюджета на читалището.

Забележка. Ако заселището има читалищно здание, процентъ 30% може, съ разрешение на министерството, да се изразходва за другите нужди на читалището.

Приходитъ отъ частните дарения и завещания се изразходватъ съгласно волята на дарителя или завещателя. Ако тази воля не е изказана, тѣхните приходи се изразходватъ съгласно горните наредждания.

Читалищните капитали, които иматъ специални предназначения, се изразходватъ съгласно съ целта, за която са предназначени.“

Председателът: Които приематъ чл. 11, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 12. Читалищниятъ фондъ се управлява отъ читалищното настоятелство подъ контрола на Министерството на народното просвѣщение и неговите органи.“

Председателът: Които приематъ чл. 12, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 13. При Министерството на народното просвѣщение се учредява „Фондъ народни читалища“, който се образува отъ:
а) вноски на общините, като за тази цель всѣка селска община предвижда ежегодно въ бюджета си най-малко 500 л., а всѣка градска — най-малко 2.000 л.;

б) суми, вписвани ежегодно въ бюджета на Министерството на народното просвѣщение, и
в) отъ дарения, завещания и др. случаини приходи.

Този фондъ се управлява отъ Министерството на народното просвѣщение и служи за подпомагане на читалищата въ нуждаещи се заселища.
Забележка I. Кон еж нудащи се заселища се опредѣля отъ административната съветъ при министерството съ учета на един делегатъ на Виенския читалищенъ съветъ. Тѣзи решения подлежатъ на одобрение отъ министра на народното просвѣщение.

Забележка II. Ако нѣкои общини не предвидятъ въ бюджетъ си нуждната сума, мѣстата и лицата, които утвърждаватъ бюджетъ имъ, сѫ длѣжни да сторятъ това. Тѣзи суми държавните бирини удържатъ отъ общинските връхни и ги внасятъ на приходъ въ „Фондъ народни читалища“.

Председателът: Които приематъ чл. 13, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 14. Министерството на народното просвѣщение подпомага читалищата съ книги и пари.“

Председателът: Които приематъ чл. 14, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 15. Всѣка община е длъжна да осигури подходящи мѣста за постройка на удобни читалищни помѣщения, както и да съдействува за изграждането имъ.“

Председателът: Които приематъ чл. 15, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 16. Имуществата на читалищата: сгради, книги, по-къщнина, сѫ неотчуждаеми и не подлежатъ на секвестър, а вечеринките, забавите, театралните и кинематографни представления, градинки увеселения и др. т., учредени отъ народните читалища, се освобождаватъ отъ данъци, акции, такси и берии.“

Председателът: Които приематъ чл. 16, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 17. Всѣко читалищно настоятелство е длъжно да снабди читалището съ редовни документи за правосъдственост или плодоползване върху читалищните имоти.“

Председателът: Които приематъ чл. 17, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 18. Заселища, които нѣматъ читалища, сѫ длѣжни сѫщо така да учредятъ читалищенъ фондъ и обществена библиотека, а ако условията позволяватъ и читалня, съ срѣдствата, упоменати въ чл. 9 на този законъ.“

До образуване на читалище, фондът, библиотеката и читалната се управляват от комитетъ, състоящ се отъ председателя или единъ отъ членовете на училищното настоятелство, главния учител и свещеника, или ако нѣма такъвъ, единъ мѣстенъ жител, посоченъ отъ околийския училищенъ инспекторъ.

Комитетът се избира всѣки две години.

Съставянето на комитета и промѣните въ него се утвърждават отъ окръжния училищенъ инспекторъ, който контролира дейността му.

Библиотеката и читалната се помѣщават въ училището.

Сумитъ за библиотеката и читалната се изразходват отъ комитета, съгласно чл. 11 отъ този законъ.

Когато се образува читалище, комитетът предава фонда, библиотеката и читалната на читалищното настоятелство."

Председателът: Които приематъ чл. 18, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

"Чл. 19. Читалищата, които не се подчиняват на върховния надзоръ на Министерството на народното просвѣщение, не изпълняватъ нареджанията на настоящия законъ, или развиватъ дейност, противна на морала и добритъ иправи, се лишаватъ отъ облагите по този законъ, а настоятелствата имъ отговарятъ по общите закони на страната."

Председателът: Които приематъ чл. 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

"Чл. 20. Чл. 423 отъ закона за народното просвѣщение, както и законът за учредяване на достъпни народни библиотеки, утвърденъ съ указъ № 170 отъ 15 ноември 1920 г. и обнародванъ въ брой 195 на „Държавенъ вестникъ“ отъ 29 ноември с. г. се отмѣня, а сумитъ, събрани съгласно чл. 423 отъ закона за народното просвѣщение, се внасятъ въ „Фондъ народни читалища.“"

Председателът: Които приематъ чл. 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Пристигваме къмъ точка 4 отъ дневния редъ — първо четене тълкувателния законопроектъ на забележката къмъ чл. 4 отъ закона за отмѣняване закона за мораториума.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Прочита изцѣло законопроекта, заедно съ мотивите къмъ него — вж. прил. Т. I, № 53)

Председателът: Които приематъ на първо четене тълкувателния законопроектъ на забележката къмъ чл. 4 отъ закона за отмѣняване закона за мораториума, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

П. Стояновъ (р): Г. председателю! Предъ видъ на това, че законопроектъ е отъ извънредно спешенъ характеръ и понеже въпросът е ясенъ, предлагамъ да се даде спешност на законопроекта.

Председателът: Г. Петко Стояновъ предлага да се даде спешност на законопроекта.

Които съмъ съгласни съ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта на второ четене.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете)

„ТЪЛКУВАТЕЛЕНЪ ЗАКОНЪ*
на забележката къмъ чл. 4 отъ закона за отмѣняване
закона за мораториума.“

Председателът: Които приематъ заглавието на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Секретаръ Т. Кожухаровъ (д. сг): (Чете членъ единственъ — вж. прил. Т. I, № 53)

* За текста на законопроекта, приемъ на първо четене, вж. прил. Т. I, № 53.

Председателът: Които приематъ членъ единственъ на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Пристигваме къмъ точка 5 отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за Министерството на обществените сгради, пижишата и благоустройството.

Министъръ С. Василевъ: Законопроектъ още не е миналъ презъ комисията.

Председателът: Понеже законопроектъ не е миналъ още презъ комисията, ще оставимъ разглеждането му.

Пристигваме къмъ точка 6 отъ дневния редъ — първо четене законопроекта за изменение на закона за спирание течението давностните срокове на купоните и облигациите отъ външните емисионни заеми и пр.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретарь Т. Кожухаровъ (д. сг): (Прочита изцѣло законопроекта, заедно съ мотивите къмъ него — вж. прил. Т. I, № 56)

Председателът: Които приематъ на първо четене законопроекта за изменение закона за спирание течението давностните срокове на купоните и облигациите по държавните и по гарантирани отъ държавата външни емисионни заеми отъ 9 май 1922 г., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Пристигваме къмъ точка 7 отъ дневния редъ — продължение разискванията по второто четене на законопроекта за смѣдните пристави.

Обаждатъ се: Нѣма министра на правосѫдието.

Председателът: Понеже г. министъръ на правосѫдието отхвърлява, ще оставимъ разглеждането на този законопроект.

Пристигваме къмъ точка 8 отъ дневния редъ — първо четене законопроекта за „Фондъ статистика“.

Обаждатъ се: Нѣма министра на търговията.

Председателът: Понеже г. министъръ на търговията отхвърлява, ще оставимъ разглеждането и на този законопроект.

Пристигваме къмъ точка 9 отъ дневния редъ — докладъ на прошетарната комисия.

Има думата докладчикъ г. Захари Кръстевъ.

Ще се докладва по списъкъ XIII пореденъ № 110.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Постъпило е заявление отъ Екатерина Б. Минчева, отъ гр. Пловдивъ, съ което моли да ѝ се увеличи народната пенсия

Съгласно мнението на Министерството на финансите, комисията реши да ѝ се увеличи пенсията на 300 л. месечно.

Председателът: Които съмъ съгласни съ решението на комисията, да се увеличи народната пенсия на Екатерина Б. Минчева, отъ гр. Пловдивъ, на 300 л. месечно, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

П. Алексовъ (с. ф): Прави се докладъ отъ две думи: увеличава се пенсията на един коя си! Това не е докладъ. Да чуемъ мотивите на комисията.

Председателът: Ще се докладва по списъкъ XIII пореденъ № 68.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Цвѣта Хр. Петрунчева, отъ гр. Дупница, е подала молба, въ която излага, че Централният комитетъ за подпомагане войнишките семейства съ постановление № 585/1922 г. е обявилъ мѣстния комитетъ въ гр. Дупница за неиздълженъ съ сумата 4.155 л. и съ сѫщата сума е задължила просителката, като отчетчица-касиеръ на този комитетъ.

Моли да ѝ се опрости тази сума.

Комисията реши да ѝ се опрости тази сума.

Председателът: Които съмъ съгласни да се опрости на Цвѣта Хр. Петрунчева, отъ гр. Дупница, сумата 4.155 л. по постановлението № 585 отъ 1922 г. на Централния комитетъ за подпомагане войнишките семейства, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списък XIII пореден № 123.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Запасният капитанъ Димитър Тодоровъ Йовевъ, отъ гр. Пловдивъ, бившъ воененъ съдия, е начетенъ съ сумата 484 л. Искатъ му да върне тази сума обратно, понеже я получилъ неправилно.

По принципъ, ние сме удовлетворявали подобни молби. Има много такива случаи. Въ такъвъ смисъл е решението на комисията и за този случай — да се опрости на просителя тази сума.

Председателътъ: Които съм съгласни да се опрости на Димитър Тодоровъ Йовевъ, отъ гр. Пловдивъ, запасенъ капитанъ, бившъ съдия при Пловдивския воененъ полеви съдъ, сега замѣстникъ-прокуроръ при Пловдивския окръженъ съдъ, сумата 484 л. съ лихвите имъ отъ 19 октомври 1923 г. — подлежаща на повръщане дневни пари, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списък XIII пореден № 147.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Петко С. Петковъ, отъ гр. София, е получилъ неправилно инвалидна пенсия 1.189 л. Комисията реши да му се опрости тази сума. Имаме такива случаи.

Председателътъ: Които съм съгласни да се опрости на Петко С. Петковъ, отъ гр. София, сумата 1.189 л., неправилно получена инвалидна пенсия, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XIII пореден № 35.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Тодора Живкова, жителка на гр. Свищовъ, е дала молба, въ която излага следното: (Чете) „Покойниятъ ми съпругъ, авторъ и популяризаторъ на народния ни химнъ „Шуми Марица“, дългогодишенъ народенъ учитель, поборникъ, байрактаръ на Филипъ Тотевата чета, народенъ представител, основател на детски забавачници въ България, авторъ на десетина патриотически книги и журналистика още преди освобождението на България, не ми е оставилъ абсолютно никакви срѣдства за преживѣване, освенъ народната ми пенсия отъ 500 л. месечно.“

Моли да ѝ се увеличи пенсията.

Комисията реши да ѝ се увеличи пенсията на 1.000 л. месечно.

Председателътъ: Които съм съгласни да се увеличи народната пенсия на Тодора Живкова, отъ гр. Свищовъ, на 1.000 л. месечно, моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XIII пореден № 9.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Подадена е молба отъ Димитрия Г. Чорбаджийска, отъ гр. Татаръ-Пазарджикъ, за себе си и като законна представителка на малолѣтните си деца.

Въ молбата си излага следното: (Чете) „На 8 декември 1924 г. къмъ 5½ ч. следъ обѣдъ бѣ нападнатъ отъ разбойници Татаразарджишкия клонъ на Българската земедѣлска банка съ цель за грабежъ. Когато единъ отъ разбойниците съм били проникнали въ стаята на касира, коомуто каситъ съм били отворени и съ наличност повече отъ 1 милионъ лева и се готвѣли да извършатъ обира и убийства, а другите завардили входа и стапихъ на останалите чиновници, покойниятъ ми съпругъ Георги Чорбаджийски, като архиваръ въ сѫщата банка, дочула шума, изкочила отъ стаята си и надалъ викъ „помощъ“, „апаши“. Вследствие на тази му намѣса, съ рисъкъ на живота и да остави семейство безъ никаква издръжка и подкрепа, разбойниците се изплашили и въ станалата суматоха изоставили намѣренето си за обиръ, но успѣли да наранятъ, както случайниятъ посѣтителъ на банката, бившиятъ банкъ чиновникъ Михаилъ Дъмбовъ, така и покойниятъ ми съпругъ, който, вследствие нанесенитѣ му нѣколко рани, почина, като оставилъ мене и две малолѣтни деца безъ подслонъ и никакви срѣдства за прехрана“.

Този именно Чорбаджийски, който е билъ архиваръ, заболява следъ това и умира. Сега съпругата му иска помощъ. Ние събрахме сведения отъ Земедѣлската банка каква сума е отпусната. Тя е отпусната една много малка помощъ. Счетохме за необходимо да решимъ да се отпусне на просителката и на децата ѝ една еднократна помощъ отъ 30.000 л.

Председателътъ: Които съм съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се отпусне на Димитрия Г. Чорбаджийска, отъ гр. Татаръ-Пазарджикъ, за нея и малолѣтните ѝ деца Катерина и Любенъ Г. Чорбаджийски еднократна държавна помощъ въ размѣръ 30.000 л., моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XIII пореден № 3.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Подадена е молба отъ Мария Атанасъ Кехлибарева отъ гр. Бургасъ, ул. „Пантелеймонъ“, въ която се казва: (Чете) „На 28 априлъ т. г.“ — 1925 г. — „при преследване на анархо-комуниста Бориславъ въ мѣстността „Булина-ливада“, падна убитъ отъ последния синъ ми Петъръ Кехлибаревъ, запасенъ поручикъ и кавалеръ на два ордена за храбростъ, който взема активно участие при ображдането на разбойника Бориславъ и даде своя младъ животъ за България, въпрѣки че бѣ далъ вече своята даня за отечеството презъ време на войната, отдето се завѣрна полунинвалидъ.“

„Съ заявление до Министерството на вътрешните работи и народното здраве, подадено чрезъ Столичното градоначалство (вх. № 39.017 отъ 27 юни т. г.) искахъ да ми се отпусне еднократна помощъ, която ще ми послужи за лѣкуване и преживѣване, тъй като съмъ болна и недѣлга майка, и последното ми отпусна една сума отъ 10.000 л.“ Сега просителката иска и ние да ѝ отпуснемъ помощъ. Ние събрахме сведения, отъ които личи, че нейното изложение отговаря на истината. Отпуснахме ѝ една помощъ отъ 40.000 л.

Председателътъ: Които съм съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се отпусне на Мария Ат. Кехлибарева отъ гр. Бургасъ еднократна държавна помощъ въ размѣръ 40.000 л., моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ пореден № 23.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Тинчо Бѣлевъ отъ гр. Севлиево е подалъ молба, въ която казва, че презъ днитѣ на септемврийските събития презъ 1922 г. е билъ битъ отъ дружбашитѣ и вследствие на този побой е отишълъ въ болница да се лѣкува. Сега болницата му иска една сума отъ 320 л. Щомъ е дошла работата дотамъ, да иска да му се опрости тази сума, ние, безъ да искаме сведения, решихме да му я оправимъ.

Председателътъ: Които съм съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се оправи на Тинчо Бѣлевъ отъ гр. Севлиево сумата 320 л., дължима на Търновската държавна болница за лѣкуването му въ сѫщата презъ 1922 г. (известие № 1.420/1925 г. на II Севлиевски държавенъ бирникъ по изпълнителни дѣла), моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XIII пореден № 24.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Тукъ имаме същия случай съ Петко Братовановъ отъ гр. Севлиево. Той моли да му се оправи една сума отъ 200 л. Комисията реши да му се оправи тази сума.

Председателътъ: Които съм съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се оправи на Петко Братовановъ отъ гр. Севлиево сумата 200 л., дължима на Търновската държавна болница за лѣкуването му въ сѫщата презъ 1922 г. (известие № 1406/1925 г. на II севлиевски държавенъ бирникъ по изпълнителни дѣла), моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XIII пореден № 30.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Мария Ив. Соколова отъ гр. София е подала молба, въ която казва, че мѣжът билъ поборникъ отъ априлското възвъстание, опълченецъ на Шипка и по-късно офицеръ. Сега тя е останала вдовица на 75 години и бедствува. Моли да ѝ се отпусне еднократна помощъ. Пратихме заявлението въ Министерството на финансите за мнение и отъ тамъ се отговори въ смисълъ да се остави молбата ѝ безъ последствие. Обаче комисията намѣри за добре да ѝ отпусне еднократна помощъ отъ 5.000 л.

Председателътъ: Които съм съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се отпусне на Мария Ив. Соколова отъ гр. София еднократна държавна помощъ въ размѣръ 5.000 л., моля, да вдигнатъ ржка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списък XIX пореден № 31.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Ганка Мирчова Цочева отъ гр. Свищовъ е подала заявление, въ което казва: (Чете) „Мажът ми Мирчо Цочевъ бѣ войникъ и като заболялъ въ войната, върна се и почина въ Свищовъ. Пописахъ пенсия, обаче пратиха ме въ сѫдилището, за да съмъ установяла заболяването му и тогава щѣла да ми даде пенсия. Обаче не можахъ да установя заболяването и сѫдътъ отхвърли искането ми и ме осъди да платя на държавата 600 л. сѫдебни разноски. Обаче азъ съмъ вдовица въ крайно бедно положение и не мога да ги платя. Затова моля да ми се опрости тази сума“.

Комисията реши да ѝ се опрости сумата.

Председателътъ: Които сѫ съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се опрости на Ганка Мирчова отъ гр. Свищовъ за нея и като представителка на малолѣтния си синъ Николай Цочевъ сумата 631 л., присъдени на държавното съкровище разноски за сѫдебно мито и др. по гр. дѣло № 292/1923 г. на Свищовски окръженъ сѫдъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списък XIX пореден № 36.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Подадена е молба отъ жителъ на с. Раиновци, Бѣлоградчишка околия. Въ тази молба се излага следното: (Чете) „Презъ 1915 г. нашиятъ съселянинъ Никола Ив. Щукарски като войникъ отъ 51 пехотенъ полкъ, 6-та дивизия, участвува на най-храбро при всички походи на същия полкъ безъ никакво манкиране, обаче при пленството му при французкия лагерь последниятъ бѣ зле третиранъ отъ сенегалския войски. Следъ освобождаването му отъ пленъ той се върна въ село съ разклатено здраве и презъ 1924 г. въ него се появи парализъ на дѣсната му страна на цѣлото тѣло.

„Водимо отъ хумани чувства, цѣлото село презъ м. февруари 1925 г. му се притече на помошь и го изпрати на лѣчение въ Александровската държавна болница въ София, кѫдето е постъпилъ на 11 февруари 1925 г. и изписанъ отъ сѫщата на 23 май с. г.; цѣлото му лѣкуване въ гореказаната болница е било 101 день, обаче безъ никакво пособие.

„Като излагаме горното, ние, долуподписаните селяни отъ Раиновци, другари по оржакие презъ цѣлата война и пленството на Никола Ив. Щукарски, удостовѣряваме, че последниятъ е сдобилъ парализа вследствие войната и пленството му при сенегалския войски, кѫдето последниятъ сѫ го зле третирали, нанесени му били силини удари по главата.

„При това положение, дето се намира понастоящемъ Никола Ив. Щукарски, Александровската държавна болница съ писмо отъ 31 августъ 1925 г. подъ № 11.381 иска чрезъ екзекутора, подведомственъ на бѣлоградчишкия дѣнъчъ началикъ, да ѝ се плати отъ последния сумата отъ лева 4.040 като възнаграждение за лѣкуването му“.

Понеже човѣкътъ е неспособенъ да подпише заявлението и се намира въ едно нервно състояние почти до лудост, самитъ жители сѫ подали молбата и искатъ да му се опрости тази сума. Има сведения, че се намира въ едно много лошо състояние.

Комисията реши да му се опрости тази сума.

Председателътъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се опрости на Никола Ив. Щукарски отъ с. Раиновци, Бѣлоградчишка околия, сумата 4.040 л., дължима на Александровската болница въ София, за лѣкуване презъ 1925 г. въ сѫщата болница, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва отъ сѫщия списък XIX пореден № 51.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Петко Ив. Генчевъ отъ гр. София, доброволецъ, бившъ чиновникъ, е подалъ заявление, въ което излага следното: (Чете) „Отъ Александровската болница, кѫдето се лѣкувахъ отъ атентата, представихъ удостовѣрение още презъ м. май, по силата на което като съмъ съмѣтнатъ за много леко раненъ, ми е отпустила помошта 7.000 л., недостатъчна даже да покрие загубите за изпокъсаните ми дрехи отъ атентата, макаръ следъ това да продължи лѣкуването ми съ повече отъ единъ и половина месеца и моятъ животъ висѣше на ко-съмъ и бѣхъ единъ отъ последните, който бѣхъ останалъ за лѣчение при закриването на третата хирургия при Александровската болница. Още съ излизането ми съобщиха, че

помощта за всички е опредѣлена, но за мене бѣше късно да се поправи тази несправедливостъ.

На 2 августъ 1925 г. се принудихъ отъ нуждата за срѣдства за лѣкуване да подамъ заявление до Народното събрание да искамъ отново да се занимае то съ моето положение като инвалидъ и ми отпусне или инвалидна пенсия, или ми даде по-голяма единократна помощъ за лѣкуване, защото комисията, когато ми е отпушила помощта, тя още не е била освѣтлена, нѣмала е възможностъ да знае, че азъ не ще мога окончателно да бѫда излѣчван и ще остана сакать. Въ Народното събрание се е погляднало благосклонно на просбата ми, тя е била проучвана и съ още нѣколко подобни справедливи заявления изпратена отъ Министерския съветъ, който съ № 290 отъ 17 мартъ т. г. — 1926 г. — „я е изпратилъ въ Дирекцията на държавните дѣлгове за мое имене. Вчера, като подирихъ моето заявление въ дирекцията, за да видя резултата по него, намѣрихъ го къмъ дѣло, затова си взехъ трийтъ медицински документи отъ болницата отъ проф. д-ръ Моловъ и отъ д-ръ Михайловъ, които тукъ Ви прилагамъ отново при заявлението си.“

„Както ще видите отъ самитъ лѣкарски свидетелства, азъ сѫ лѣвата си рѣка оставамъ действително сакатъ и тя въ своята китка остава недесспособна за работа, затова ще моля да ми бѫде отпусната една по-голяма единократна помощъ за изплащане на дѣлговетъ ми за миналогодишното и сега предстоящото ми лѣкуване и за преживѣване въ тая ми старческа възрастъ.“ Дали му 7 хиляди лева помощъ като на пострадалъ отъ атентата, обаче той е похарчиъ повече пари за лѣкуването си. Представилъ е удостовѣрение и медицински свидетелства. Удостовѣрение за материалното му положение не искахме, защото считаме, че като пострадалъ отъ този атентатъ нѣма нужда да представи такова.

Прошетарната комисия реши да му се даде една помощъ отъ 10 хиляди лева, за да покрие разноските по лѣкуването си като пострадалъ отъ атентата въ „Св. Недѣля“.

Председателътъ: Които сѫ съгласни съ решението на прошетарната комисия да се отпусне на Петко Ивановъ Генчевъ отъ гр. София, допълнителна държавна помощъ въ размеръ 10 хиляди лева, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Сава Йордановъ.

Ще се докладва по списъкъ XXII, пореден № 1.

Докладчикъ С. Йордановъ (д. сг): Тодоръ С. Сопотски, бѣжанецъ отъ гр. Куманово, Македония, е подалъ молба за следното. Презъ септемврий 1918 г. изземателните команди ми взели за нуждите на войската 28.810 кгр. храна на стойност около 24 хиляди лева. Презъ туй време войницитъ отстъпили; заедно съ войските избѣгали и той, безъ да може да вземе нуждните документи за дадените храны. Като дошълъ съ войските въ България потърсиъ началика на изземателните команди да му даде документъ за изсетитѣ ми храны. Началикътъ не могълъ да стори това, защото нѣмалъ архивата. Просите се отнесътъ тогава до Главното интенданство. Отъ Интенданството му дали удостовѣрение, че действително сѫ му били взети храны за нуждите на войската. Съ туй удостовѣрение той се явява при ликвидационното бюро, обаче последното, като провѣрило, намѣрило, че документътъ е билъ издаденъ късно и отказало на просителя плащането. Поискали му по-нататъкъ да представи други документи. Той е представилъ удостовѣрение отъ войсковата част, отъ което се вижда, че е било разрешено на войници да събиратъ храна и че тази храна е била внесена въ склада. Също на приходоразходната книга имало бележка, отъ които се вижда, че е била дадена храна за 24 хиляди лева.

Въпросътъ е билъ отнесенъ до Военното министерство. Една комисия тамъ е проучвала въпроса и документите и е намѣрила, че документътъ е издаденъ късно, но непосрѣдствено тя се добира до самата истиня: намира, че показванната на Кумановския армейски интенданть поручикъ Симидовъ сѫ въръни и че хранитѣ сѫ получени въ склада. Следъ туй повторно се връща въпросътъ въ Военното министерство, кѫдето друга комисия констатира сѫщото положение — че действително липсватъ документи, но такива храни сѫ взети и трѣбва да се изплатятъ. Връща се въпросътъ наново въ ликвидационната комисия, кѫдето се провѣрива и се указва, че действително сѫ получени храни за 24 хиляди лева и комисията намира, че трѣбва да се плати исканата сума. Отъ сведенията, които ние събрахме за установяване, че и на други нѣкои сѫ били взети храны и сѫ изплатени.

Въз основа на всичко това, прошетарната комисия, като проучи въпроса, намери, че е справедливо да се изплати на просителя Тодоръ С. Сопотски исканата сума отъ 23.145-20 л. за взетата му храна и азъ моля Народното събрание да възприеме това решение на прошетарната комисия.

Председателът: Които приематъ решението на прошетарната комисия да се отпусне на Тодоръ Ст. Сопотски отъ гр. Куманово (Македония) живущъ въ гр. София сумата 23.145-20 л. за изсетитъ му храна отъ Кумановския армейски интендантъ презъ м. септемврий 1918 г., моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ, пореденъ № 6.

Докладчикъ С. Йордановъ (д. сг): Подадена е молба отъ Ф. К. Ибришевъ отъ гр. Стара-Загора. Въ молбата си просителката казва, че покойниятъ ѝ мажъ Константинъ Ибришевъ, следъ смъртта си е останалъ да дължи 2.229 л. закъснели данъци. Покойниятъ ѝ съпругъ не е оставилъ никакво наследство, което се вижда отъ представеното удостовърение отъ Старозагорското общинско управление подъ № 7.356 отъ 26 септемврий 1925 г. Отъ същото удостовърение се вижда, че семейното положение на просителката се състои отъ нея на 50 години, дъщеря на 22 години и синъ на 11 години. Семейството се прехранва само отъ пенсията, която получава майката.

Въпросът е билъ отнесенъ въ Финансовото министерство. Финансовото министерство е събрало нуждите свидетелства чрезъ данъчния начальникъ, който въ своя надпис № 29.491 казва, че отъ провърките, които направилъ, се установява, какво покойниятъ мажъ на просителката дължи на държавата 2.229 л., произходящи отъ данъкъ върху общия доходъ, че не притежава никакви движими или недвижими имоти, че просителката получава само една пенсия и е въ крайно бедно положение, поради което сумата е несъбирама.

Министърът на финансите съ надпись № 22.344 казва, че е съгласенъ да се опрости исканата сума, тъй като покойниятъ не е притежавалъ никакви имоти и сумата е несъбирама.

Профетарната комисия е на мнение да се опрости тая сума като несъбирама и азъ, отъ нейно име моля Народното събрание да възприеме нейното решение.

Председателът: Които приематъ решението на прошетарната комисия да се опрости на наследниците на покойния Константинъ И. Ибришевъ отъ гр. Стара-Загора сумата 2.229 л., дължими отъ същия данъци върху общия му доходъ за 1922/1923 г. и 1923/1924 г., моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Никола Сапунджиевъ.

Ще се докладва по списъкъ VIII, пореденъ № 272.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Това прошение отъ Петър Р. Теневъ отъ гр. Бъла-Слатина е разгледано по рано въ плена, обаче не се взе решение, понеже не бѣ взето мнението на министра на финансите. Събранието реши да се прати заявленето въ Министерството на финансите. Пратено тамъ, финансовият министъръ не е съгласенъ да се опрости сумата, която просителът е тръбвало да плати като мято за внесения отъ него апаратъ за сушене на сливи и други фрукти. Поради това комисията отегля това заявление.

Председателът: Ще се докладва по списъкъ XIX, пореденъ № 72.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ: Прошение отъ Анна (Яна) Иванова Цекова отъ с. Стубель, Фердинандска околия. Съ това прошение просителката моли да ѝ се опрости сумата 10.198-60 л., произходяща отъ неправилно получена отъ нея заплата за нейния мажъ, който е билъ военнослужащъ и изчезналъ безследно. Такива суми прошетарната комисия обикновенно ги опрощава и азъ моля Народното събрание да опрости и тая сума.

Председателът: Които приематъ решението на прошетарната комисия да се опрости на Анна (Яна) Иванова Цекова отъ с. Стубель, Фердинандска околия сумата 10.198-60 л., за която тя е призната за неиздължена съ постановление № 3.557 отъ 20 ноемврий 1924 г. на Върховната съдебна палата I отдѣление, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XIX пореденъ № 69.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Постъпило е заявление отъ Алисъ Ангелова, съпруга на покойния Янко Ангеловъ отъ Търново, живуща въ София, „Горни Лозенецъ“, съ което моли да ѝ се отпусне народна пенсия за заслуги къмъ отечеството на покойния ѝ съпругъ — революционеръ Янко Ангеловъ.

Ние изпратихме това заявление въ Финансовото министерство, което го е изпратило въ Дирекцията на държавните дългове, отъ където го връща съ мнение, че отъ представените документи се вижда, че действително мажътъ ѝ има заслуги за освобождението на България и заслужава да ѝ се отпусне пенсия.

Комисията, като взе предъ видъ, че мажътъ ѝ е игралъ важна роля като посрещникъ между Ромъния и България, реши да ѝ се отпусне народна пенсия въ размѣръ 500 л. месечно. Моля Народното събрание да се съгласие съ решението на комисията.

Председателът: Които сѫ съгласни съ решението на комисията, да се отпусне на Алисъ Ангелова отъ гр. Търново, живуща въ гр. София, народна пенсия въ размѣръ 500 л. месечно, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XIX пореденъ № 70.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Постъпило е заявление отъ Мария Ст. Джейкова, съпруга на починалия деецъ по църковния въпросъ, Стоянъ Джейковъ, живуща ул. „Антимъ“ № 23, съ което моли да ѝ се увеличи народната пенсия отъ 60 л.

Миналата година, когато ревизирахме пенсията, пропуснали сме да увеличимъ тази пенсия.

Комисията реши да ѝ се увеличи пенсията на 500 л. месечно.

Председателът: Които сѫ съгласни съ решението на комисията, да се увеличи народната пенсия на Мария Ст. Джейкова, отъ гр. София, на 500 л. месечно, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ XIX пореденъ № 71.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Постъпило е заявление отъ женското благотворително дружество „Родолюбие“ въ гр. Шуменъ, съ което моли да му се опрости сумата 25.000 л. дългъ къмъ Шуменското окръжно трудово бюро за отпуснати му тухли и керемиди за постройка на дружествено здание.

Това дружество, основано съ благотворителна цел още въ 1876 г., издържа 28 години женско професионално училище по горния и долния отдѣли. За нуждите на това свое училище дружеството, на сърдечно и подпомогнато парично отъ благодетели, си е построило здание върху отпуснатото му общинско място. За постройката то е употребило тухли и керемиди за 25.000 л. дадени му отъ Шуменското окръжно трудово бюро.

Дружеството моли сега Народното събрание да му опрости тази сума, която то дължи на това трудово бюро.

Комисията реши да му се опрости тази сума.

Председателът: Които сѫ съгласни съ решението на комисията, да се опрости на женското благотворително дружество „Родолюбие“ въ гр. Шуменъ, сумата 25.000 л. дългъ къмъ Шуменското окръжно трудово бюро за отпуснати му тухли и керемиди за постройка дружествено здание въ същия градъ, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XV пореденъ № 69.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Постъпило е заявление отъ съпругата на покойния генералъ-майоръ Д. Гешевъ — Райна Д. Гешева, отъ София, съ което моли да ѝ се отпусне единократна помощъ отъ 50.000 л. за лъкуване на сина си, който е парализиранъ.

Къмъ заявлението си тя е приложила медицинско свидетелство, отъ което се установява, че синътъ ѝ действително е парализиранъ и умопобърканъ и има нужда отъ специално лъкуване въ Виена.

Комисията, като взе предъ видъ заслугите на покойния ѝ мажъ, генералъ Гешевъ, който е билъ начальникъ на I дивизия и на I армия, реши да ѝ се отпусне една помощъ отъ 10.000 л.

Моля Народното събрание да се съгласи съ решението на комисията.

Председателът: Които съм съгласни да се отпусне на Райна Д. Гешева отъ гр. София, еднократна държавна помощ въ размѣръ на 10.000 л., моля, да вдигнат рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѫщия списък XV пореденъ № 78.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Постъпило е заявление отъ Стефанъ Филевъ, народен деецъ и държавенъ пенсионеръ, жител на гр. Горна-Орѣховица, съ което моли да му се увеличи пенсията отъ 40 л., която също, когато ревизирахме пенсията миналата година, сме пропуснали да увеличимъ.

Комисията намѣри, че е справедлива неговата молба и реши да му се увеличи пенсията на 200 л. месечно.

Азъ моля и ходатайствувамъ предъ Народното събрание да се съгласи да му увеличи пенсията на 500 л. месечно.

С. Костурковъ (р): Най-малката пенсия е 500 л. Да му се увеличи на 500 л.

Председателът: Има думата народниятъ представител г. Петко Величковъ.

П. Величковъ (с. ф): Г. г. народни представители! Още преди три години ние бѣхме избрали една комисия, която се занима съ всички народни пенсии. Тая комисия реши да увеличи пенсията на всички, за които се намѣриха данни, че пенсията имъ съмъ отпусната правилно.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Тъзи съмъ пропуснати.

П. Величковъ (с. ф): За тъзи, за които комисията намѣри, че пенсията имъ съмъ отпусната неправилно, че не имъ се следва никаква пенсия, тя реши и докладва тукъ да не имъ се отнема пенсията, която получаватъ — 50—60—80 л., споредъ нѣкогашния левъ — но и да не имъ се увеличава. Така разрешихме тукъ принципиално този въпросъ. Тъй че, отъ това, че пенсията съмъ малки, недейте да водите сега заключение, че съмъ пропуснати миналата година и да предлагате да имъ ги увеличаваме. Ние трѣбва да даже тъзи пенсии да ги прекратимъ.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Да сте ги прекратили, по-хубаво щѣхте да направите.

Председателът: Какво предлагате, г. Величковъ?

П. Величковъ (с. ф): Нищо не предлагамъ. Да си остане това, което бѣше решила миналата година комисията, която ревизираше пенсията.

Председателът: Които съмъ съгласни да се увеличи народната пенсия на Стефанъ Филевъ отъ гр. Горна-Орѣховица отъ 200 л., колкото е решила комисията, на 500 л. месечно, както предлага г. докладчикътъ, моля, да вдигнат рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѫщия списък XV пореденъ № 94.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Костадинъ К. Младеновъ отъ с. Бояна, Софийско, е подалъ молба до Народното събрание, въ която казва следното: (Чете) „На 26 април 1925 г., връщики се отъ гр. София, където бѣхъ командированъ да заведа мобилизираніе войници отъ 44 наборъ, които се призоваваха за тринедѣлно обучение по частите имъ, по пати за къмъ селото настигнахъ помощникъ-кмета и старши писаря на общината ни. Така вървейки тримата, къмъ б. ч. следъ пладне, близо до погребния редутъ край селото ни, се срешиха съмъ едно доста съмнително лице, на възрастъ около 40—50 години“ Понеже това лице имъ се видѣло подозрително, поискали му да се легитимира. То си извадило легитимацията и тѣ, като прочели името Александъръ Боримечковъ, му казали, че е арестуванъ. Въ това време той изважда револвера и застреля писаря намѣсто. Кметъ успѣва да се спаси, а просителът Костадинъ Младеновъ билъ застрелянъ въ кръста, падналъ на земята и билъ занесенъ въ болницата, вследствие на което е останалъ парализиранъ — отъ кръста надолу е почти неподвиженъ.

Отъ приложеното къмъ преписката медицинско свидетелство се вижда, че той е напълно парализиранъ. Представя удостовѣрение отъ Боянското общинско управление, отъ което се вижда, че семенното му положение се състои отъ него съпругата му и един дете, а материалното му положение е: има една паянкова къщичка, построена на общинско място.

Комисията, като взе предъ видъ, че Костадинъ Младеновъ е крайно беденъ и че е действителна случката съ разбоянико Боримечковъ, който е станалъ причина по-сетне да се избие сума народъ, реши да му отпусне една помошъ отъ 20.000 л.

Председателът: Които съмъ съгласни съ решението на комисията да се отпусне на Костадинъ К. Младеновъ отъ с. Бояна, Софийска околия, еднократна държавна помошъ въ размѣръ 20.000 л., моля да вдигнат рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѫщия списък XV пореденъ № 95.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Постъпило е заявление отъ Иванъ Н. Хасъмски отъ с. Колибито, Троянско, съ което моли да му се отпусне еднократна държавна помошъ въ размѣръ на 10.000 л. като ратникъ по освобождението на България.

Представителъ е нуждните документи за това.

Комисията реши да му се отпусне еднократна помошъ отъ 10.000 л. Но понеже той е сега починалъ, което се вижда и отъ приложното общинско удостовѣрение № 86 отъ 29 януари 1927 г., ще трѣбва помошъта да се даде на наследниците му — жена и две деца.

Председателът: Които съмъ съгласни съ решението на комисията да се отпусне на наследниците на Иванъ Н. Хасъмски отъ с. Колибито, Троянска околия, еднократна държавна помошъ въ размѣръ на 10.000 л., моля, да вдигнат рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѫщия списък XV пореденъ № 97.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Постъпило е заявление отъ Константинъ Минковъ отъ гр. Пловдивъ, съ което моли да му се опрости сумата 2.162:35 л., за която е начертанъ съ постановление № 2.466/1924 г. на Върховната съдебна палата като секретарь на бившата митница въ Порто-Лагосъ.

Въ заявлението си той казва, че, по липса на чиновници, заемалъ въ митницата въ Порто-Лагосъ единовременно секретарска, оценителска и магазинска длъжности. Когато обезмитавалъ стоките, по шестъ декларации взель по-малко пари, отколкото трѣбвало. Съгласно чл. 168 отъ закона за митниците, тия пари трѣбвало да се събератъ въпоследствие отъ самите търговци, а ако тѣ съмъ несъстоятелни и не могатъ да платятъ, тогава се събиратъ отъ респективния чиновникъ. Понеже въпоследствие тая митница остана въ чужда територия и търговиците останаха тамъ, не може да се събере отъ тѣхъ тая сума, Върховната съдебна палата начита тая сума този чиновникъ.

Просителът е крайно беденъ. Представителъ е за това удостовѣрение.

Комисията, като взе предъ видъ, че не би трѣбвало да се изисква тази сума отъ този чиновникъ, реши да му се опрости.

Председателът: Които съмъ съгласни съ решението на комисията да се опрости на Константинъ Минковъ отъ гр. Пловдивъ сумата 2.162:35 л., за която е начертанъ съ постановление № 2.466/1924 г. на Върховната съдебна палата като секретарь на бившата митница въ Порто-Лагосъ, моля, да вдигнат рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѫщия списък XV пореденъ № 99.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Постъпило е заявление отъ Станка Ив. Генкова отъ гр. Плевенъ, съ което моли да й се опрости сумата 1.740 л. неправилно получена наследствена инвалидна пенсия.

Комисията реши да се удовлетвори молбата ѝ.

Председателът: Които съмъ съгласни да се опрости на Станка Ив. Генкова отъ гр. Плевенъ сумата 1.740 л. неправилно получена наследствена инвалидна пенсия, моля, да вдигнат рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѫщия списък XV пореденъ № 93.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Постъпила е молба отъ г-жа Невѣна д-ръ Т. Кръстева, живуща въ Горни-Лозенецъ № 334, съ което моли да й се възвърне народната пенсия, останала отъ покойния ѝ мъжъ д-ръ Т. Кръстевъ, бившъ министъръ, която ѝ е била прекратена, понеже се омъжила, но сега се развела съ втория си мъжъ. Представя удостовѣрение отъ Софийската митрополия, отъ което се вижда, че се е развела съ мъжа си.

Комисията не удовлетвори молбата ѝ да ѝ се възстанови пенсията. Тя има двама синове и една малолѣтна дъщеря. Синовете ѝ сѫт пълнолѣтни и могатъ да работятъ.

Комисията реши да се отпусне на дъщеря ѝ Мария д-ръ Т. Кръстева народна пенсия въ размѣръ на 500 л. месечно до омъжването ѝ.

Г. Семерджиевъ (д. сг): Или до навършване 25-годишна възрастъ. Такава е формулата.

Председателът: Които сѫт съгласни съ решението на комисията, да се отпусне на Мария д-ръ Т. Кръстева, отъ гр. София, дъщеря на покойния бившъ министър д-ръ Т. Кръстевъ, народна пенсия въ размѣръ на 500 л. месечно до омъжването ѝ или до навършване 25-годишна възрастъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XXII пореденъ № 159.

Докладчикъ Н. Сапунджиевъ (д. сг): Миналия пъти ви докладвахъ заявлението на Стойко К. Кекевски отъ с. Го-лѣма-Желѣзна, Троянско, но не се гласува, понеже нѣмаше кворумъ.

Г. Пенчевъ (с. д): Имаше и друго предложение. Има и други такива пострадали.

Докладчикъ И. Сапунджиевъ (д. сг): Даже г. министъръ на финансите е далъ съгласието си да се увеличи помощта на 500.000 л., но ние отпуснахме 400.000 л., защото не обезщетяваме, а подномагаме.

Председателът: Които сѫт съгласни съ решението на комисията, да се отпусне на Стойко К. Кекевски, отъ с. Го-лѣма-Желѣзна, Троянска окolia, държавна помощъ въ размѣръ на 400.000 л. за причинените му вреди и загуби отъ нахлупитъ въ сѫщото село разбойнически банди на братя Тумангелови и Георги Поповъ презъ 1925 г., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѫщия списъкъ XXII пореденъ № 161.

Докладчикъ Д. Цвѣтановъ (д. сг): Г. г. народни представители! Г-жа Мария Младенова отъ гр. София, която е имала нещастието да загуби преждевременно своя мѫжъ и да остана на рѣшетъ на своя синъ, презъ последната война е изгубила и него. Останала е въ едно безпомощно състояние. Когато се е свършила войната, просителката е получила известие отъ мѣровадно мѣсто, какво синъ ѝ е меджду безследно изчезналътъ. Мобилизирана е всичките си финансни срѣдства и е тръгнала да го дири въ Гърция, благодарение на познанствата, които е имала съ нѣкои отъ съглашенските представители, защото е чужденка. Сина си не е намѣрила. Обаче отъ данните, които има прошетарната комисия, се вижда, какво тя е направила много услуги на нашите пленици, като ги е освобождавала съ помощта на съглашенски представители, даже имъ е давала срѣдства, за да си дойдатъ въ отечеството.

Прошетарната комисия презъ миналата сесия ѝ отпусна 800 л. месечно народна пенсия. Сега тя наново подава жалба, съ която се тѣжи, че съ тѣзи 800 л. не може да живѣе въ София. Прошетарната комисия наново се занима съ искането ѝ и понеже намѣри, че тя заслужва една по-голѣма народна пенсия, за да може да изхранва себе си, тѣй като нѣма абсолютно никакви други източници за прехрана и никакви роднински врѣзки, реши да ѝ увеличи пенсията на 1.500 л. месечно.

Моля да одобрите решението на прошетарната комисия.

Председателъ: А. Ц. ЦАНКОВЪ

Секретаръ: Т. КОЖУХАРОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ

Председателът: Които сѫт съгласни да се увеличи народната пенсия на Мария Младенова отъ гр. София на 1.500 л. месечно, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XIX пореденъ № 79.

Докладчикъ Д. Цвѣтановъ (д. сг): Сава Гѣдевъ отъ гр. София презъ 1920 г. на четвъртия километъръ по орханийското шосе си е построилъ една двуетажна къща, долния етажъ отъ която е нагласилъ да служи за бирария-ресторантъ, а горния — за живѣнене. По-после, обаче, той подава заявление, че цѣлата къща ще служи за жилище и моли да бѫде освободена отъ данъкъ сгради. Конституирано е съ актъ отъ финансовите власти, какво той не е употребилъ долния етажъ за бирария-ресторантъ. Съгласно закона за поощрение на строежитѣ, той не трѣба да плаща никакви данъци въ продължение на десетъ години. При наличността на данните, които сѫществуватъ, просителът не трѣба да плаща никакъвъ данъкъ за 1921/1922 и 1922/1923 финансови години. Понеже не е трѣбвало да бѫде обложенъ съ данъкъ, което е станало само поради това, че е пропусналъ да го обжалва навреме, моля Народното събрание да му бѫде опростенъ този данъкъ, който възлиза на 5.640 л. Комисията реши да му се опрости този данъкъ.

Председателът: Които сѫт съгласни да се опрости на Сава Гѣдевъ отъ гр. София сумата 5.640 л. — неправилно наложенъ му данъкъ сгради за 1921/1922 финансова година, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Г-да! Дневниятъ редъ е изчерпанъ.

За утре предлагамъ следния дневенъ редъ:

Трето четене законопроектитѣ:

1. За измѣнение и допълнение на закона за съкрашаване формалноститѣ на разходитѣ, извѣршени презъ време на войнитѣ.

2. За народните читалища.

3. За тѣлкувателъ законъ на забележката къмъ чл. 4 и пр. отъ закона за мораториума.

4. Второ четене бюджетопроектитѣ за разходитѣ по Министерството на: а) правосѫднието; б) Върховната съдебна палата и окрѣжните съдебни палати и в) войната.

Второ четене законопроектитѣ:

5. За Министерството на общественитетѣ сгради, пѫтища и благоустройството.

6. За измѣнение закона за спиране течението на давностните срокове на купонитѣ и облигациитѣ отъ външните емисионни заеми и пр.

7. За сѫдебните пристави (продължение разискванията).

8. Първо четене законопроекта за „Фондъ статистика“.

9. Докладъ на прошетарната комисия.

Които приематъ този дневенъ редъ за утре, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 17 ч. 40 м.)

СЪДЪРЖАНИЕ

Отпуски, разрешени на народните представители:		Стр.
Георги Нешковъ, Михаилъ Донсузовъ, Кънчо Кънчевъ, Атанасъ Маджаровъ, Йосифъ Робевъ, Димитъръ Яневъ, Иванъ Терзиевъ, Генко Митовъ, д-ръ Борисъ Геровъ, Георги Живковъ, Петко Найденовъ, Йорданъ Гроздановъ, Христофоръ Сомовъ и Христо Баевъ	811	
Питане отъ народния представител С. Костурковъ къмъ министра на вътрешните работи и народното здраве относително незаконни действия на полицията въ Казандъкъ срещу гражданина Андрей Овчаровъ (Съобщение)	811	
Законопроекти:		
1) за общинските стопански предприятия (Трето четене)	811	
2) за измѣнение и допълнение на закона за съкращаване формалностите за разходите, извършени през време на войната (Второ четене)	811	
3) за народните читалища (Второ четене)	812	
4) за тълкувателен законъ на забележката къмъ чл. 4 отъ закона за отмяняване закона за мораториума (Първо и второ четене)	814	
5) за измѣнение закона за спиране течението давностните срокове на купоните и облигациите по държавните и по гарантирани отъ държавата външни емисионни заеми отъ 9 май 1922 г. (Първо четене)	814	
Прошения отъ:		
1) Минчева Екатерина Б., отъ гр. Пловдивъ — увеличава се народната ѝ пенсия на 300 л. месечно	814	
2) Петрунчева Цвѣта Хр., отъ гр. Дупница — опрощава ѝ се сумата 4.155 л. по постановлението № 585 отъ 1922 г. на Централния комитетъ за подпомагане войниците семейства	814	
3) Йовевъ Димитър Тодоровъ, запасенъ капитанъ, отъ гр. Пловдивъ, бившъ сѫдия при Пловдивския воененъ полеви сѫдъ — опрощава му се сумата 484 л., съ лихвите имъ отъ 19 октомври 1923 г., подлежащи на повръщане дневни пари	815	
4) Петковъ Петко С., отъ гр. София — опрощава му се сумата 1.189 л. неправилно получена инвалидна пенсия	815	
5) Живкова Тодора, отъ гр. Свищовъ — увеличава се народната ѝ пенсия на 1.000 л. месечно	815	
6) Чорбаджийска Димитрия Г., отъ гр. Татаръ-Пазарджикъ — отпуска се ней и на малолѣтните ѝ деца Катерина и Любенъ Г. Чорбаджийски единократна държавна помошь въ размѣръ на 30.000 л.	815	
7) Кехлибарева Мария Атанасова, отъ гр. Бургазъ — отпуска ѝ се единократна държавна помошь въ размѣръ на 40.000 л.	815	
8) Бѣлевъ Тинчо, отъ гр. Севлиево — опрощава му се сумата 320 л., дължима на Търновската държавна болница за лѣкуването му отъ сѫщата презъ 1922 г. (известие № 1.420/1925 г. на II Севлиевски държавенъ бирникъ по изпълнителни дѣла)	815	
9) Братовановъ Петко, отъ гр. Севлиево — опрощава му се сумата 200 л., дължима на Търновската държавна болница за лѣкуването му въ сѫщата презъ 1922 г. (известие № 1.406/1925 г. на II Севлиевски държавенъ бирникъ по изпълнителни дѣла)	815	
10) Соколова Мария Ив., отъ гр. София — отпуска ѝ се единократна държавна помошь въ размѣръ 5.000 л.	815	
11) Цочева Ганка Мирчева, отъ гр. Свищовъ — опрощава се ней и като представителка на малолѣтния си синъ Николай Цочевъ сумата 631 л., присъдени на държавното съкровище разноски за сѫдебно мито и др. по гр. дѣло № 292/1923 г. на Свищовския окрѣженъ сѫдъ	816	
12) Раинови с., Бѣлоградчишка околия, отъ жителите — опрощава се на Никола Ив. Шукарски, отъ с. Раинови, Бѣлоградчишка околия, сумата 4.040 л., дължима на Александровската болница въ София, за лѣкуване презъ 1925 г. въ сѫщата болница :	816	

	Стр.
13) Генчевъ Петко Ив., отъ гр. София — отпуска му се допълнителна държавна помошь въ размѣръ 10.000 л., като пострадалъ при атентата въ църквата „Св. Недѣля“ на 16 април 1925 г.	816
14) Сопотски Тодоръ С., бѣланецъ отъ гр. Куманово, живущъ въ гр. София — отпуска му се сумата 23.145-20 л. за иззетитѣ му храни отъ Кумановския армейски интендантъ презъ м. септемврий 1918 г.	816
15) Ибрашимова Ф. К., отъ гр. Стара-Загора, — опрощава се на наследниците на покойния Константинъ И. Ибрашимовъ, отъ гр. Стара-Загора, сумата 2.229 л., дължими отъ сѫщия данъци върху общия му доходъ за 1922/1923 и 1923/1924 г.	817
16) Теневъ Петъръ Р., отъ гр. Бѣла-Слатина — моли да му се отпрости митото на внесения отъ него апаратъ за сушени на сливи. (Заявлението отеглено отъ докладчика, понеже Министерството на финансите не е съгласно да му се отпрости митото)	817
17) Цекова Ана (Яна) Иванова, отъ с. Стубель, Фердинандска околия — опрощава ѝ се сумата 10.198-60 л., за която тя е призната за неиздължена съ постановление № 3.557 отъ 20 ноември 1924 г. на Върховната съдебна палата, I отдѣление	817
18) Ангелова Алисъ, отъ гр. Търново, живуща въ гр. София — отпуска ѝ се народна пенсия въ размѣръ 500 л. месечно	817
19) Джейкова Мария Ст., отъ гр. София — увеличава се народната ѝ пенсия на 500 л. месечно	817
20) „Родолюбие“, женско благотворително дружество въ гр. Шуменъ — опрощава му се сумата 25.000 л., дългъ къмъ Шуменското окрѣжно трудово бюро за отпуснати му тухли и керемиди за постройка дружествено здание въ сѫщия градъ	817
21) Гешева Райна Д., отъ гр. София — отпуска ѝ се единократна държавна помошь въ размѣръ на 10.000 л.	817
22) Филемъ Стефанъ, отъ гр. Горна-Орѣховица — увеличава се народната му пенсия на 500 л. месечно	818
23) Младеновъ Костадинъ К., отъ с. Бояна, Софийска околия — отпуска му се единократна държавна помошь въ размѣръ на 20.000 л.	818
24) Хасъмски Иванъ М., отъ с. Колибито, Троянска околия — отпуска се на наследниците на покойния Иванъ М. Хасъмски, отъ с. Колибито, Троянска околия, единократна държавна помошь въ размѣръ на 10.000 л.	818
25) Минковъ Константинъ, отъ гр. Пловдивъ — опрощава му се сумата 2.162-35 л., за която е начертенъ съ постановление № 2.466/1924 г. на Върховната съдебна палата като секретарь на бившата митница въ Пиро-Лагосъ	818
26) Генкова Станка Иванова, отъ гр. Плѣвень — опрощава ѝ се сумата 1.740 л., неправилно получена наследствена инвалидна пенсия	818
27) Крѣстева Невѣна д-ръ Т., отъ гр. София — отпуска се на Мария д-ръ Т. Крѣстева отъ гр. София, дъщеря на покойния бившъ министър д-ръ Т. Крѣстевъ, народна пенсия въ размѣръ 500 л. месечно до омѣжването ѝ или до навършване 25-годишна възрастъ	818
28) Кекевски Стойко К., отъ с. Голѣма-Желѣзна, Троянска околия — отпуска му се държавна помошь въ размѣръ 400.000 л. за причинените му вреди и загуби отъ нахлутите въ сѫщото село разбойнически банди на братя Тумангелови и Георги Поповъ презъ 1925 г.	819
29) Младенова Мария, отъ гр. София — увеличава се народната ѝ пенсия на 1.500 л. месечно	819
30) Г҃девъ Сава, отъ гр. София — опрощава му се сумата 5.640 л., неправилно наложенъ данъкъ сгради за 1921/1922 финансова година	819
Дневенъ редъ за следующето заседание	819